

HOMILIE 30^E ZONDAG DOOR HET JAAR B ZA 27 / ZO 28 OKTOBER 2012

Wij mogen ons zalig prijzen met de goede medische vooruitgang. Onlangs nog zei iemand tegen me: "Tien jaar geleden zou ik gestorven zijn." Mocht een orgaan beginnen te haperen dan kan dat euvel nu met een hightech operatie verholpen worden. We zijn misschien ook verwend. "Als ze naar de maan kunnen vliegen, dan kunnen ze toch zeker mijn voet weer beter maken," moest ik laatst denken. Gelukkig maar behoren de blinden en slechtzienden niet meer tot ons gewone straatbeeld. Ze zijn niet meer te vinden, bedelend op de drukke pleinen, hopen op een aalmoes van het winkelend publiek. Ze hoeven ook niet meer opgeborgen te worden in tehuizen. Door de vooruitgang van de wetenschap is het mogelijk geworden, dat mensen die vele jaren nauwelijks nog konden zien, het licht in de ogen is teruggegeven.

Hoe anders was het in de tijd van Jezus. Een oogontsteking leidde vaak tot blindheid en brillen waren er evenmin, zelfs geen leesbrillen. Blinden of slechtzienden waren er waarschijnlijk in haast elke familie. Vandaag vertelt het evangelie over de genezing van Bartimaeus. Hij is ons vertrouwd geraakt, de blinde bedelaar uit het evangelie. Elke kinderbijbel vertelt zijn verhaal uitgebreid. Samen met Zachaeus en Maria Magdalena is hij een van de personen, voor wie de ontmoeting met Jezus in het leven een grote verandering heeft te weeg gebracht. Bartimæus is zijn naam. Zo wordt hij genoemd. Maar deze arme man heeft eigenlijk geen naam. Bar Timaeus betekent gewoon de zoon van Timaeus. Hij is in de ogen van de mensen geen naam waard. Hij is gewoon de zoon van zijn vader. Geen eer aan te behalen. Hij is voor hen alleen maar de blinde bedelaar, die elke dag schuifelend met een onzekere gang naar de stadspoort gaat. Hij kent de weg met al zijn oneffenheden. Daar neemt hij plaats op zijn vaste plek en steekt er zijn hand uit, als hij mensenstemmen verneemt, in de hoop wat te krijgen. 's Avonds gaat hij weer naar huis. Zo is zijn leven, dag na dag. Hij telt niet mee. Totdat hij Jezus ontmoet en hij mag ervaren, dat hij voor Jezus niet die waardeloze man is maar een man van waarde, want voor Jezus heeft ieder mens waarde en iedere mens is een mens van naam.

Jezus' aandacht gaat altijd uit naar de naamlozen en naar degenen die weggedrukt worden. Daarom nodigt Hij Bartimaeus uit om bij Hem te komen. "Wat wilt gij, wat ik voor je doe?" En het antwoord luidt: "Maak, dat ik zien kan." Waarop Jezus zegt: "Ga! Je geloof heeft je genezen."

De blinde Bartimaeus leek een waardeloze mens, maar hij is een man van waarde, want hij opent onze ogen. Immers het is mogelijk, dat onze horizon beperkt is en niet groter dan het eigen voordeel. Wij zijn soms zo verblind door onze eigen gedachten en opvattingen, dat wij onze wereld zelf klein maken. Wie aan dit wereldje komt, komt ons tegen. Zozeer zijn wij verblind door ons eigen gelijk. Voor andere opvattingen kunnen wij maar weinig respect opbrengen. Zelfgenoegzaam kunnen wij door het leven gaan, daarbij onze ogen gesloten voor de nood van de mens naast ons, ziende blind.

Bartimaeus, de blinde bedelaar, is een persoon, die ons de ogen opent voor onze levenswijze. Wij zien onze beperktheid. Wij zien onze verblindings. Misschien ook ons ongeloof. Voor hem gingen de ogen open, omdat hij geloofde. Daarom kunnen ook ons de woorden in de mond komen: "Jezus, ontferm u over mij, geef, dat ik zien kan en mijn horizon open wordt, opdat ik in U geloof en de mens zie, die mij nodig heeft."

Wij zijn als Bartimæus, blind, verblind, oogziek. Schuifelend door het leven. Maar ook ons wil Jezus de ogen openen. Bidden wij de Heer, dat ook wij zeggen:

"Heer, geef, dat ik zien kan en verlos mij uit mijn gesloten wereld, opdat alle mensen een plaats krijgen in mijn wereld." Amen.